YIL 4
81
5 Mart 1979
FİYATI 350 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

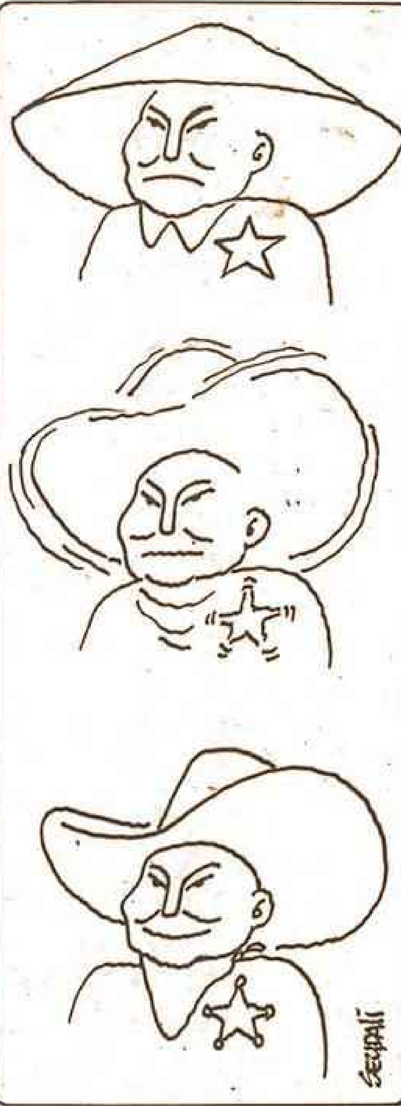
işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır



Maocu Saldırı Sürüyor

- VİETNAM, ÇİN'E BÜYÜK KAYIPLAR VERDİRİYOR
- ÇİN ASKERLERİ ÇEKİLMEDEN GÖRÜŞMELERE OTURULMAYACAK

Çin Halk Cumhuriyetinin Maocu yöneticileri tarafından kahraman Vietnam halkına karşı başlatılan caniyane saldırı sürüyor. Maocu saldırganların kısa zamanda bir askeri başarı umutları şimdiden suya düştü. Sosyalist Vietnam askeri birlikleri saldırganlara ağır kayıplar verdiriyor. Saldırganlar bu durum karşısında saldırılarının boyutlarını büyütmekten medet umuyorlar. Ama unutulmasın ki bu tuzağa daha önce Japon, Fransız ve Amerikan emperyalizmleri düşmüştü. Bu ülkeler savaşı genişlettikçe batağa batmış ve sonunda ezik ve mağlup Vietnam topraklarını terketmişlerdi.



Maocu'ların saldırısı tüm dünyada devrimci, ilerici ve başrıtan yana insanlığın, dünya devrimci sürecinin tüm güçleri tarafından büyük tepkiyle karşılandı. Maoculuğun dünya barışı için nasıl büyük bir tehlike teşkil ettiği daha iyi anlaşıldı. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkeler Vietnam'a askeri, diplomatik alanlarda tüm güçleriyle destek oluyorlar.

Maocu saldırganlar büyük bir küstahlıkla Sosyalist Vietnam'a görüşmelere başlanması çağrısında bulundu. Saldırganlar saldırılarına son vermedikçe işgal ettikleri toprakları tamamen boşaltmadıkça hiç bir görüşme sözkonusu olamaz. Vietnam hükümeti saldırganlara bu cevabı verdi.

Maocuların yayılmacı ve başka ülkeler üzerinde hegemonya (egemenlik) kurmaya yönelik siyaseti kahraman Vietnam halkının önünde ağır bir yenilgi alacaktır. Ama asıl darbeyi Maoculara gelecekte Çin işçi sınıfı ve emekçileri vuracaktır.

ABD SAVUNMA BAKANI, GEREKİRSE ORTADOĞUYA ASKERİ MÜDAHALE YAPABİLİRİZ DEDİ

Dünya halklarından yedikleri güçlü tokatların etkisiyle sersemlediklerinden olacak, ABD emperyalizminin sözcüleri son günlerde iyice patavatsızlaştılar. ABD Savunma Bakanı H. Brown, çıkarlarını korumak için gerekirse Orta Doğu'da askeri güçlerini kullanabileceklerini pervasızca açıklarken, Başkan Yardımcısı Mondale de, 1970'te Şili'de Allende'nin başkanlığındaki Halk Birliği hükümetine karşı bir darbe hareketini başlatabilmek için kotardıkları bir haltı hic utanmadan şöyle açıklıyordu: «Biz Şili'ye gittik ve anayasal demokrasiye inanan Şilili bir generalin kaçırılması için çalıştık. Biz generalin öldürülmesini istemedik, ama olayda görev aldık. Olayı planladık ve bu general öldürüldü.»



Bu itiraflar, ABD'nin ne menem bir «demokrasi havarisi» ve «insan hakları savunucusu» olduğunu yeterince gösteriyor!

Savunma Bakanı'nın Orta Doğu'ya askeri müdahaleden sözetmesinden bir gün önce, Başkan Yardımcısı, «Artık yabancı ülkelerde Amerikan askeri kullanmayacağız» diyordu. Tabii Başkan Yardımcısı Mondale'in dilinin altındaki bakla başka. Mondale'in demek istediği şey aslında şu: «Bundan böyle Amerikan askeri değil, başka ülkelerin askerlerini kullanacağız»!

gerçek durum

BASKININ DOZU ÜZERİNE BİR TARTIŞMA

Politika Ankara'da yoğunlaşmış. Burjuva partileri Meclisin duvarları arasında kıyameti koparıyorlar. Yok sıkıyönetim şu kadar ileri gitsin, yok solu şu kadar, sağı şu kadar sindirsin tartışmalarından geçilmiyor.

Politika kitleler tarafından yapılamıyor ve burjuva çerçevede sıkışıp kalıyorsa, geniş emekçi yığınlara, kendi kaderleri üzerinde oynanan oyunları ve düzenlenen tedbirleri seyretmekten başka bir şey düşmez. Bu, demokrasiyi korumak göreviyle yükümlü olanların saf dışı edilmesi, meydanın, kendi çıkarlarını demokrasinin en iyi sanan burjuva partilerine kalması anlamına gelir.

Onlar kendi başlarına tartışmayı hangi zemine kaydırıyorlar bir görelim. Baskıyı şöyle mi uygulayalım, yoksa böyle mi? —Şu kadar şuna uygulayalım, bu kadar da buna! tartışmaları arasında demokratik hak ve özgürlükleriyle birlikte insan hakları da kaynayıp gidiyor.

Demokrasinin korunması ve geliştirilmesi uğruna mücadele edenler, bu mücadeleyi gözardı edip şiddet tartışması içinde boğulanlarla da mücadele etmek, kitleleri esas tartışma alanına, demokrasi mi, baskı mı sorusunun sorulduğu alana çekmek zorundadırlar. Çünkü, bu soruya verilecek cevap emekçilerin çıkarlarını yansıtıyor.

Biz emekçiler mücadelede tarafız. Bizim safımızla karşı saflar arasındaki tartışma ve mücadele, emeğin ve emekçinin çıkarlarıyla, sermayenin ve sömürünün çıkarları arasındaki bir kutuplaşma biz emekçilere, demokrasiyi, gerçek kurtuluşa götüren vazgeçilmez bir yol olarak sunmaktadır.

Kısacası bizler, emekçiler üzerinde uygulanacak baskı yöntemlerinin ve zulüm dozunun tartışma alanına sokulduğu yerde değil bunun tam karşısındayız. Bugünlerde bizlere düşen, seslerimizi, bu sesleri boğmak isteyenlerin tartışmalarını bastıracak kadar yükseltmek ve demokratik hak ve özgürlüklerimizi tehdit eden engellerin üzerine elbirliği ile gitmektir.

ANAYASA MAHKEMESİ RAPORTÖRÜ, 142'NİN İPTALİ İÇİN YAPILAN BAŞVURUYU CİDDİ BULDU

142 Tarihin Çöplüğüne Atılmalıdır

Görülmekte olan bir dava üzerine İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 142. maddenin bazı hükümlerinin iptali istemiyle Anayasa Mahkemesi'ne yaptığı başvuruyu inceleyen raportör, itirazın «ciddi ve esastan incelemeye değer» olduğunu belirtmiştir. Raportörün yaptığı bu değerlendirme, önümüzdeki günlerde Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu'nda görüşülerek, Anayasaya aykırılık itirazının ele alınıp alınmayacağı kararlaştırılacak.

İnsan temel hak ve özgürlüklerine, demokrasiye, düşünce özgürlüğüne ve Anayasaya aykırılığı gün gibi aşikâr olan 141 ve 142. maddelerin tarhin çöplüğüne atılması için demokrasi güçlerinin bugüne dek sürdürdükleri kararlı mücadele, meyvelerini vermektedir. Bilindiği gibi, 141 ve 142. maddeler, Mussolini döneminin faşist İtalyan Ceza Kanunu'ndan 1936 yılında aynen Türk Ceza Kanunu'na aktarılmıştı. Daha sonraları yapılan çeşitli değişikliklerle daha da ağırlaştırılan bu anti-demokratik maddeler, demokrasi güçlerinin üzerine sürekli olarak demoklesin kılıcı gibi asılı durmuşlardır. Bugüne kadar ki uygulamalarla da açık bir sekilde gösterdiği gibi, 141 ve 142, sadece işçi sınıfı sosyalistlerinin değil, aynı zamanda ilerici, demokrat, yurtsever herkesin üzerine bir baskı unsuru olmuştur.

Sınıf tahakkümünü yasaklamak maskesi ardında, bu maddeler aslında burjuvazinin sınıf tahakkümünü «güvence» altına almak gayesine hizmet etmektedir. 141 ve 142, sömürü ve baskı düzenini koruyabilmek, sürdürebilmek için, burjuvazinin halk güçlerine karşı kullandığı bir saldırı aracından başka bir şey değildir. Her ağızlarını açtıklarında «sınıfsız, imtiyazsız, kaynaşmış bir toplumuz» martavalını yineleyen egemen gerici güçleri, bızzat kendi kanunlarındaki bu maddeler yalanlamaktadır. Öyle ya, madem ki «sınıfsız» bir toplumuz, (!) ne gereği var bu maddelerin?!..

Demokrasi güçleri, 142. maddenin Anayasa Mahkemesi'ne götürülmesiyle birlikte yeniden güncellik kazanan ve kamuoyunun ilgisini geniş ölçüde üzerinde toplayan bu konuda, üzerlerine düşen görevlerin aciliyetinin ve öneminin bilincindedir. Hedef, 142. maddenin iptali ve bunun 141'in de iptali yoluyla tamamlanmasıdır.

141 ve 142, mutlaka tarihin çöplüğüne atılacaktır!

ANAYASA MAHKEMESİ, TAM-SÜRE YASASININ İPTALİ İSTEMİNİ REDDETTİ

Tam-Süre Çalışma Yasası hakkında yapılan itirazı inceleyen Anayasa Mahkemesi, Anayasaya aykırılık iddiasını yerinde bulmayarak davayı reddetti. Bilindiği gibi, sözkonusu dava, sağlık hizmetlerini az da olsa iyileştirebilecek olan Tam-Süre Yasası'ndan ticari kazanç ve çıkarları zedelenenler tarafından açılmıştı.

Sağlık bezirgânlarının Tam-Süre Yasası aleyhine kopardıkları velvelede böylelikle fiyaskoyla sonuçlanmış oldu. Yetersizliklerine ve taşıdığı bazı aksaklıklara rağmen, sağlık sömürüsünü bir ölçüde hafifletebileceği için ileri bir adım niteliği taşıyan Tam-Süre Yasası'nın iptal edilmemiş olması, hiç kuşkusuz **emekçi halk güçlerimizin bir kazanımı olmuştur.**

TÜRKİYE DÖVİZ ARARKEN TAZMİNATA MAHKUM OLDU

Türkiye, 1974 yılında yapılan bir anlaşmanın gereği olarak İngiltere'ye vermesi gereken buğdayı vermediği için bir İngiliz Mahkemesi tarafından 2 milyar lira tazminat ödemeye mahkum oldu. Tazminata mahkum olan Toprak Mahsülleri Ofisi'nin borcunu hükümet ödiyecek.

Türkiye'nin sorumsuz uygulamalarla böyle zararlara sokulması ilk değildir. Ne ki bu kez, olayın başka bir anlamı da var.

Guadelupe'da bir kahve içimi Türkiye'nin sorunlarını görüşen batılı patronlar arasında İngiltere de vardı. Türkiye'ye yardım yapmak için karar almışlardı! Şimdi ise, Türkiye'ye yardım edecek olanların, bunu nasıl yapacakları anlaşılır hale geliyor.

Şili'de demokrasiyi boğmak için aynı emperyalist çevreler benzeri yolları denemişler, kendi mahkemelerinde Allende'nin bakırlarına haciz kararları çıkartarak Şili'yi güç duruma sokmuşlardı. Demokrasinin bu sahte dostları Türkiye'nin zor duruma düşmesi ve kul-köle olması için olmadık yolları deniyorlar.

Emperyalizme borcu olanın boynu kıldan incedir.

NECDET BULUT'UN KATİLİ YAKALANDI

- KATİL EMRİ ÜGD BAŞKANINDAN ALMIŞ

Karadeniz Teknik Üniversitesi profesör yardımcılarından Necdet Bulut'u öldürenlerden Miktad Şimşek yakalandı. Suçunu itiraf eden ve bundan başka 7 cinayet daha işlediğini belirten katil 17 yaşındadır.

Miktad Şimşek, kendisiyle birlikte cinayete katılanların da adlarını vermiş, kendisine para ve silah temin edenleri söylemiştir. Katilin ifadesine göre, kendisini himaye eden, geçimini sağlayan MHP'liler olmuştur. İfadesinde, öldüreceği insanların listesini ve öldür emrini de aynı çevrelerden aldığını açıklayan katil mahkemece tutuklanmıştır.

17 yaşındaki birinin bunca olayın tertipçisi değil ancak aleti olabileceği açıkça anlaşılıyor. Cinayetleri tertipliyen elebaşıların üzerine gidilmelidir. Üç kuruşa cinayet işliyenler, üzerlerine biraz gidilirse, asıl elebaşılarına kadar uzanacak ipuçlarını kolaylıkla verirler.

Faşizme karşı demokrasi mücadelesi için mücadele verilmek isteniyorsa, cinayet aletlerinde takılıp kalmamak gerekir.

POLİS DUR EMRİYLE VUR EMRİNİ BİRBİRİNE KARIŞTIRIYOR



Polisin ateş açtığı araba bu hale geldi.

İstanbul'da Bağdat caddesinde otomobiliyle geçmekte olan Veyiz Kemal Aras, dur emrine uymadığı gerekçesiyle polis memuru Mustafa Kırıcı tarafından öldürülmüştür.

Kendisine polis tarafından «dur» denilen birisi asla suçlu değildir. Bu, bir trafik suçu işlemiş, alkollü araba kullanmış olabilir. Hatta polisin dur dediğini hiç duymamış olabilir.

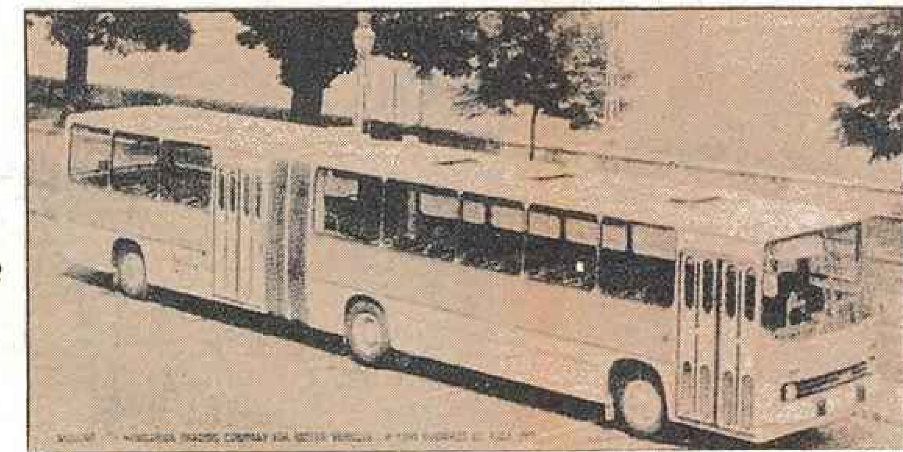
Ama polis öylesine keyfi davranabilmektedir ki, rahatlıkla tabancasını ateşleyip adam öldürebilmektedir.

Keyfi uygulamaların hesabı sorulmalıdır.

Polis «dur» emriyle «vur» emrini birbirine karıştıracak kadar kendini yitirmiş olabilir. Ama vatandaşların hayatının oyuncak olmadığı artık bu sorumsuzların kafasına çakılmalıdır.

Avantadan Para Nasıl Kazanılır?

MACAR VE ROMEN FİRMALARIN ÖNERDİKLERİNDEN İKİ MISLI DAHA PAHALI OLDUĞU HALDE, HÜKÜMETİN BASKISIYLA BELEDİYELER «YERLİ» FİRMALARDAN OTOBÜS ALMAK ZORUNDA BIRAKILIYOR



Büyük şehirlerdeki kitle taşımacılığının durumu herkesin malümu. Özellikle Ankara, İstanbul ve İzmir'de yaşayan milyonlarca işçi, emekçi, hemen her gün yollarda tam anlamıyla bir cehennem azabı çekiyor. Duraklarda saatlerce bekleyenler, 60-70 kişilik otobüslere 150-160 kişi birden binmek zorunda kalıyorlar. Yani otobüs bulmak bir dert, binebilmek ise iki dert!..

Üç büyük kentin belediyeleri, bu durumu bir ölçüde hafifletebilmek için geçtiğimiz aylarda bazı girişimlere başladılar. Üç belediye, toplam 1500 yeni otobüs alacaktı. Istanbul Belediyesi, 600 otobüs almak için bir ihale açtı. İhaleye, montaja dayalı «yerli» firmalarla, Macaristan ve Romanya'dan da otobüs yapımcısı firmalar katıldı. Buraya kadar her şey normal. Ancak bundan sonraki gelişmeler bir hayli ilginç!

Macar ve Romen firmalar, birer milyon liraya otobüs satabileceklerini bildirirlerken, «yerli» firmalar, otobüs başına üç milyon istiyorlardı. Macar ve Romenlerin önerdikleri otobüsler, özel olarak şehir içi ulaşım için yapılmıştı. «Yerli firmalar ise, şehirlerarası ulaşım için yapılmış otobüslerde ancak bir iki ufak değişiklik yapabileceklerini bildirdiler. Macar ve Romen firmalar birkaç ay içerisinde bütün otobüsleri teslim edebileceklerini söylerken, «yerli» firmalar, en iyi ihtimalle 1980 sonuna kadar otobüsleri teslim etmeyi taahhüt ediyorlardı. O da bin bir şarta bağlıydı. Örneğin, peşinen 25 milyon marklık döviz istiyorlardı «yerli» firmalar. Montaj yapabilmek için motor aksamı, onu alabilmek için de döviz gerekliydi. Ve bunu Mart ayı başında istiyorlardı. Oysa, Macar ve Romenler, otobüsleri mal karşılığı satabileceklerini bildirmişlerdi. Yani, dövize ihtiyaç yoktu. Üstelik, Romenler mal karşılığı ödemenin de üç yıl sonra başlayabileceğini söylemişlerdi.

Fakat bütün bunlara rağmen, üç büyük kentin belediyeleri, hükümetin zorlaması sonucu «yerli» firmalarla bir protokol imzaladılar. Tabii istemeye istemeye imzaladılar bu protokolü. Çünkü koşulların elverişsizliği gün gibi ortada. Ama sosyal demokrasi, yerli tekelci parababalarını memnun edebilmek için elinden gelenden de fazlasını ortaya koymaya kararlıydı. Maliye Bakanlığı, otobüslerin dışarıdan alınmasına kesinlikle karşı çıkıyordu. Hükumetin bu politikasıyla iyice şımaran «yerli» Magirus, MAN ve Mercedes firmaları, birlikte davranarak, korkunç derecede ağır koşulları Belediyelere dayatabildiler. Istanbul Belediye Başkanı Aytekin Kotil, çaresizlik içinde şoyle söylüyor gazetelere verdiği demeçte: «Derdimizi Ankara'da anlatabilmiş değiliz. Çok ucuz ve Türkiye'ye yararlı çözümler yerine, bazı yerli firmalara yararlı ama halka zararlı çözümler uygulatılmak isteniyor.»

Evet, milyonlarca emekçi yollarda dokuz doğururken, döviz kıtlığından yakınılarak emekçilere kemer sıktırılmak istenirken, sosyal demokrasi, burunlarından kıl aldırmayan tekelci parababalarına yeni iş imkanları ve avantadan para kazandırmanın çabası içerisinde...

MEMURLARIN MAAŞLARI BİR, FİYATLAR BEŞ ARTIYOR!

Hükümet bütçeyi geçirdi. Memur maaşlarında bir «artış» oldu. Artış miktarı 300-700 lira arasında.

Bu artışla memurların hoşnut edileceğini kimse bekliyemez. Zaten memurlar bu hükümetten, kendilerini hoşnut edeceğini, maaşlarını artırıp kendilerini insanca bir yaşama kavuşturacağını hiç bir zaman ummadılar.

Ne ki, fiyatlar beş artarken maaşları bir artırmak, memurlarla, aileleriyle birlikte 8 milyona varan bir vatandaş kesimiyle alay etmekten başka bir anlama gelmez.

Parababaları için döviz avına çıkan hükümet, 500 milyara bağladığı bütçesinde memurlara doğrudürüst bir miktar ayıramıyan hükümet, herkese kemer sıktırmayı, patronlara ise daha uzun kemerler hediye etmeyi planlıyan bir hükümet emekçilerin umudu değildir.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR



IRKÇILAR İŞİ AZITIYOR

Rodezya Angola'yı Bombaladı

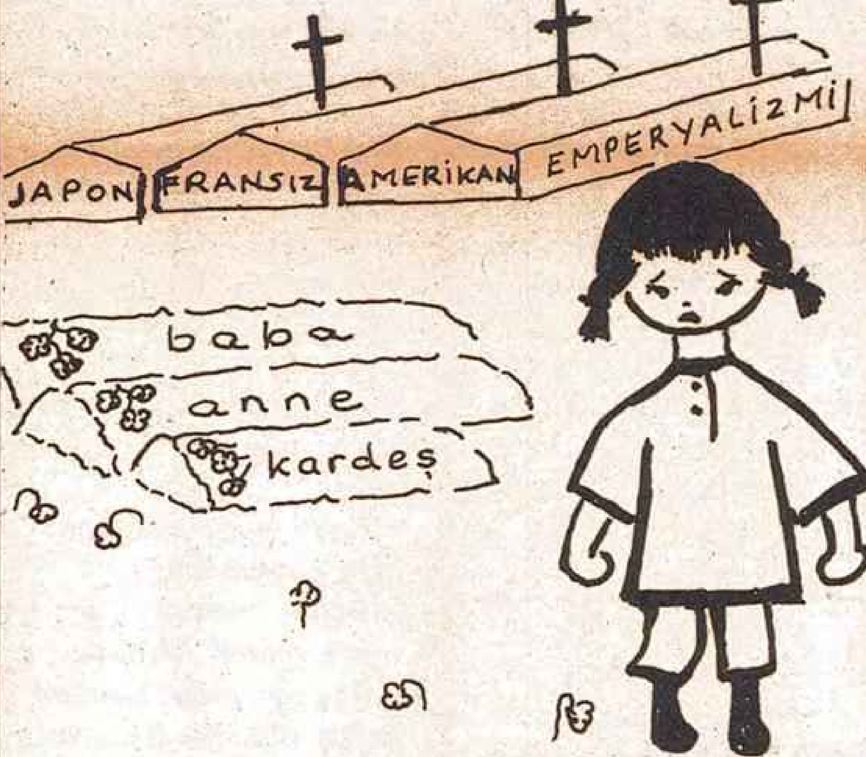


«Zimbabwe'yi ırkçı işgalleri altında tutan ve ülkeye Rodezya adını veren bir avuç beyaz egemen iktidarları sallandıkça azgınlaşıyor. Zimbabwe kurtuluş güçlerinin günden güne artan etkinlikleri ırkçıları çıldırtıyor. Kurtuluş güçlerine komşu Zambiya ve Mozambik üs sağlıyorlar. Angola ise gerillalara eğitim olanağı, ülkelerinden göçmek zorunda kalanlara okul, hastane ve barınak sağlıyor. İşte ırkçı beyazlar şimdi bu ülkelere karşı bir dizi saldırıya girişiyorlar. Irkçılar önce Mozambik ve Zambiya'ya uçaklarla saldırdılar. Birçok sivilin ölümüne sebep oldular. Şimdi ise kendilerine sınırdaş olmayan Angola'ya saldırarak Zimbabwelilerin eğitildiği bir okulu bombaladılar. Birçok insan öldü.

Bu saldırılar ırkçıların son çırpınışlarıdır. Dünyanın hiçbir yerinde böylesine lanetli bir rejim ayakta pek fazla duramaz. Renkleri başka diye insanlara en kötü muameleleri, hor görülmeyi ölümü, işkenceyi reva görenler isteseler de iktidarda uzun zaman duramazlar. Gelecek insanlığa aittir. Ve ırkçılar insanlığın bir parçası değildir.

ÇİN, VİETNAM'A SALDIRDI

AYŞE ÇETİN



Aşınıza, Ekmeğinize, Yurdunuza göz koyan; Japon, Fransız ve Amerikan Emperyalizmine karşı yıllar yılı kahramanca savaşan ve onları dize getiren VİETNAM'IN YİĞİT ÇOCUKLARI!

Tam «şeker» yiyebilmeye başlamıştınız ki... «ÇİN BELASI» çöktü üstünüze. Amacı size DERS vermekmiş:

Yıkıntı, harabe, binlerce binlerce yaralı, sakat ve ölü. (Her iki taraftan) İşte Ders bu...

O' saldırgan Çin Yönetimi GÜZEL BİR DERS ALACAK Sizden. Yiğit Vietnam'dan.

Kapıları çalan benim
Kapıları birer birer.
Gözünüze görünemem
Göze görünmez ölüler.

VİETNAM DA öleli
Oluyor bir 10 GÜN kadar,
Yedi yaşında bir kızım
Büyümez ölü çocuklar.

Saçlarım tutuştu önce,
Gözlerim yandı kavruldu
Bir avuç kül oluverdim,
Külüm havaya savruldu.

Benim sizden kendim için
Hiç bir şey istediğim yok.
Şeker bile yiyemez ki
Kâat gibi yanan çocuk.

Çalıyorum kapınızı,
Teyze, amca, bir imza ver.
Çocuklar öldürülmesin
Şeker de yiyebilsinler.

Not : Nazım Hikmet'in bu şiirindeki «Hiroşima» ve «10 yıl» sözcükleri «Vietnam» ve «10 gün» olarak değiştirilmiştir. Eğer Şair Baba hayatta olsa idi, O da bu değişikliği hoşgorü ile karşılardı kuşkusuz.

Ey saldırgan ÇİN HALK CUMHURİYETİ YÖNETİCİLERİ!

1979 Çocuk Yılı KUTLU OLSUN szlere...

İran'da İktidar Boşluğu

- BAŞBAKAN BAZERGÂN İSTİFA EDEBİLECEĞİNİ SÖYLEDİ
- ŞAH HALK MAHKEMESİNDE YARGILANACAK
- YENİ ANAYASA 21 MART'TA HALK OYLAMASINA SUNULACAK



Şahlık rejiminin devrilmesinden sonra İran'da iktidar henüz biçimlenmiş değil. Eski devleti yıkan hareket bir sınıf hareketinden ziyade bir halk hareketi karakteri taşıdığı için örgütlü bir yönlendirme tam anlamıyla gerçekleşememiş ve sonuç olarak boşalan iktidar henüz doldurulamamıştır. Ulusal Cephe mensubu olan başbakan Bazergân üzerinde çeşitli baskıların olduğu anlaşılmaktadır. Bazergân yaptığı açıklamada gerek Humeyni taraftarlarının gerekse de çeşitli sol grupların kendisi üzerinde baskı yaptıklarını, bunun devamı halinde istifa edeceğini belirtmiştir. Bazergân'ın daha önce bir gazeteye «idam haberlerini ben gazeteden öğreniyorum» demesi de, bu son demeç de hükümetin iktidar olamadığını gösteriyor.

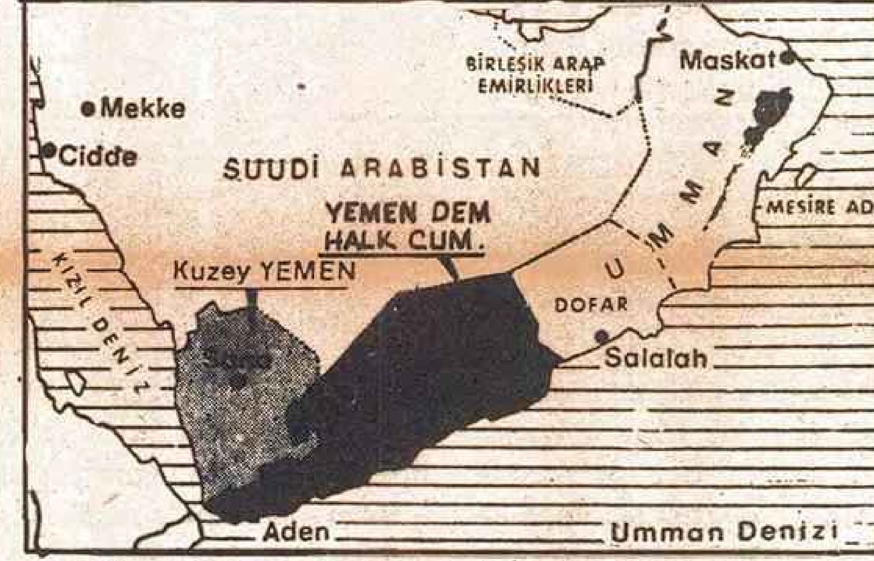
İran işçi sınıfı ve öncülüğünü yaptığı emekçi kitleler ile dinsel hareketin arkasına alabileceği küçük mülk sahipleri bu iktidar boşluğunu doldurmak için mücadele ediyorlar. Millileştirme politikasına başlanılmış olduğundan İran burjuvazisi ve büyük toprak sahipleri sınıfsal varlıklarına da dokunulmamış demektir. Elbetteki bunlar ilk aşamada dinsel hareketin ve küçük mülk sahiplerinin mücadeleyi kazanması için ağırlıklarını koyacaklardır. Emperyalizmin de bu kefeye asılacağı açıktır.

İktidar mücadelesinin galibinin belli olması için henüz zaman erkendir. Bu arada eski dönemin sorumlularından hesap sorulmaya devam edilmektedir. Birçok savak ajanı yakalanmakta ve cezâlandırılmaktadır. Şah ailesinin İran'daki mallarına el konulmuştur. Şah'ı gıyabında yargılamayı yapmak üzere hazırlıklar ilerletiliyor.

Diğer taraftan kurulacak cumhuriyetin niteliklerini belirleyen yeni anayasa hazırlıklarının ilerlediği ve bunun 21 Mart'ta halkoylamasına sunulacağı bildirildi. Anayasanın taşıdığı nitelikler tam olarak açıklanmadı. Başbakan Bazergân'ın yapılacak seçimlere TUDEH partisinin de katılabileceğini belirtmiş olmasına rağmen bugüne kadar İran işçi sınıfı partisine açık çalışma yapma imkanı verilmiş değil. Anayasanın bu konuda nasıl bir nitelik taşıyacağı önümüzdeki günlerde belli olacak.

Kuzey Yemen Saldırısı Püskürtüldü

- YEMEN DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ BİRLİKLERİ KUZEY YEMEN TOPRAKLARINDA SAVAŞIYOR
- EMPERYALİZM VE GERİCİ REJİMLER KUZEY YEMEN'E BÜYÜK ÇAPTA SİLAH SEVKEDİYOR



Çin'in Maocu yöneticilerinin Vietnam'a saldırmasından sonra dünyanın birçok yerinde gericiler, emperyalizmin desteğinde Dünya Devrimci Sürecinin mevzilerine saldırılar düzenlediler. Bunlardan birisi de Kuzey Yemen'deki gerici rejimin Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne karşı düzenlediği saldırıdır. Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti başbakanı Ali Nasır Muhammed bu saldırıyı Aden radyosundan şöyle duyurdu:

«Kuzey Yemen'deki gerici rejim, emperyalist askerlerin yardımıyla ülkemize saldırdı.»

Sosyal kurtuluş yolunda mesafe almanın ve emekçi kitlelere dayanmanın verdiği güçle Demokratik Yemen güçleri kısa zamanda saldırganları püskürttüler ve sınırı geçerek savaşı Kuzey Yemen topraklarına taşıdılar. Kuzeydeki gerici rejimin bu gelişme karşısında büsbütün sarsıldığı ve yer yer halk ayaklanmalarının başladığı bildirilmektedir.

Emperyalizm ise vargücüyle gerici yönetimi desteklemektedir. Amerikan dışişleri bakanlığı Kuzey Yemen'e 100 milyon dolarlık silah sevkiyatının hemen yapılacağını bildirdi. Şu soruyu sormak gerekiyor emperyalistlere: «Kuzey Yemen'deki sömürücülere halkın sevgi ve desteğini de verebilir misiniz?»

ABD, MISIR'IN JANDARMALIK TALEBİNİ İNCELİYOR



Mısır burjuvazisinin, temsilcileri Enver Sedat vasıtasıyla İran'dan boşalan Orta Doğu bekçiliğine talip olması üzerine ABD emperyalizmi bir hayli iştahlanmış görünüyor. Bilindiği gibi Mısır bu görevi yapması karşılığında kendisine külliyetli miktarda askeri ve iktisadi yardım yapılmasını istemişti. Bir Amerikan heyeti Mısır'ın bu isteklerini görüşmek ve pazarlık yapmak için Mısır'a gitti. Efendilerin uşakları mümkün mertebe ucuza çalıştırmak istemeleri doğaldır. Mısır burjuvazisinin birkaç parça kemik karşılığında «jandarmalık görevine» soyunacaklarını tahmin edebiliriz.

Diğer taraftan İsrail yetkilileri Mısır'a jandarmalık verilirken kendilerine danışılmasını talep etmişlerdir. Mısır'la barış sağlama alınmadan böyle bir gelişmenin ortaya çıkması İsrail'li egemenleri korkutuyor, ola ki alınan silahlar kendilerine karşı kullanılır diye.

İsrail egemenlerinin bu korkularının hiçbir faydası yok. Çünkü silahlar Mısır burjuvazisine verilse bile, Mısır emekçileri eninde sonunda bu işbirlikçileri alaşağı edecek nasıl olsa. O zaman silahların nasıl kullanılacağını size kim garanti edebilir?

PETROL FİYATLARI ARTIYOR

- EKONOMİLERİ PETROLE BAĞIMLILAŞTIRILMIŞ GERİ ÜLKELERİ ZOR GÜNLER BEKLİYOR

İran halk direnişi nedeniyle petrol üretiminde ortaya çıkan düşüş tüm dünyada petrol darlığına ve giderek petrol üreten ülkelerin fiyatları arttırmalarına sebep oldu. Daha önceleri petrol üreten ülkelerin kurduğu ve OPEC kısa adını taşıyan örgüt petrol zammına karar vermekteydi. Şimdi ise petrol üreten ülkeler kendi başlarına fiyat artırıyorlar. Libya'nın petrole yüzde 5 oranında zam yapmasından sonra Kuveyt de yüzde 9 oranında zam yaptı. Böylece Kuveyt petrolünün fiyatı varil başına 13.35 dolara yükseldi. Diğer taraftan İran'daki halk yönetimi de petrolü varil başına 18-20 dolardan satmayı kararlaştırdı. Şüphesiz bu ülkelerin kendi doğal kaynaklarını en iyi bir şekilde değerlendirmeye yerden göğe hakları vardır. Zaten bu ülkeler emperyalist petrol tekelleri tarafından amansızca sömürülmüşlerdir. Bu tekeller petrolün dünya çapında dağıtım ve satışını organize ettiklerinden petrol tüketimini hızlandırmayı sağlamayı baş amaç edinmişlerdi. Emperyalizmin egemen olduğu geri ülkelerde ulaşımdan enerjiye kadar her alanda petrole bağımlı bir politikayı yerli egemen sınıflara uygulatmışlardı. Şimdi demiryolunu ihmal etmiş, özel otoların yolları kapladığı, elektrik üretmek için nehir ve kömürden yararlanmak yerine petrol yakan santrallar kurmuş olan bu ülkeler çok zor durumdadırlar. Örneğin ülkemizin petrol için her yıl dışarıya yaptığı ödeme 2 milyar dolar civarındadır. Bu meblağ bizim tüm ihracaat gelirlerimize eşittir.

Emperyalizme bağımlılık bizim gibi başka bir çok ülkeyi de tam bir iflasın eşiğine getirdi. Zaten ne diyor bir atasözümüz:

«İtle yatan bitle kalkar».



EĞİTİM KÖŞESİ

BAĞIMLILIK, BOYUNDURUKTUR - KELEPÇEDİR

Emperyalizme bağımlılık ne parasal bağımlılıktır, ne hammadde bağımlılığıdır, ne de teknoloji bağımlılığıdır. Emperyalizme bağımlılık, ekonomik temel üzerinde yükselen ama yükseldikçe hayatın bütün alanlarına giren bir bağımlılıktır.

Emperyalizme bağımlı ülkelerin ekonomileri kendi başlarına soluk alma imkanına sahip değildirler. Yine bu ekonomiler, emperyalizmin nezlesinden zatürreye yakalanacak kadar etkilenmek durumundadırlar.

Bağımlı ekonomi, hammaddesini, makinasını, kağıdını, enerjisini, kültürünü, siyasi tutumunu, ittifaklarını hep bu çerçevede sağlamak veya şekillendirmek zorundadır.

Bağımlı ekonomilerin esas nitelikleri, emperyalistlerin ekonomik ve siyasi sıkıntılarına ortak ve hatta onların yükünü sırtına almaktır. Bunun için emperyalistler, bağımlılık mekanizmasını bir yerinden çözer görünse bile başka bir yerinden kırk düğüm atarak sağlama bağlarlar.

Türkiye'nin durumunu düşünelim:

Askeri ambargoyu kaldırsın diye ABD emperyalizminin casusluk üslerini yeniden çalıştırmasına izin verildi. IMF kredi versin diye üstüstebeş kere devalüasyon yapıldı. ABD kızar diye Sovyetler Birliği ile geliştirilen ticari ve kültürel ilişkiler yarıda kesildi. Devlet mallarına aşırı zamlar yapılarak yabancı sermaye çevrelerinin güveni kazanılmak istendi.

Petrolümüzü dışarıdan alıyor, bunun için döviz gelirlerimizin tamamını dışarıya ödüyoruz. Hammadde satışlarımızı düşük fiyatlarla emperyalist ülkelere yapmak zorundayız. Onlarla aynı politik ittifakları savunmak zorundayız. Örneğin: Kore savaşına salt emperyalistlerin çıkarları için asker gönderdik. Ulusal çıkarlarımızla bağdaşmayan NATO içinde bunun için durmaktayız. BM'lerde ABD parmak kaldırmadan başımızı bile gösteremeyiz.

Sigaramızın filitresinden, akümüzün suyuna kadar dışardan getiririz. İstanbul caddelerine sığmayan otomobillerin motorları, yedek parçaları ve benzini dışarıdan alınırken, kömür yataklarımız birkaç vurguncunun insafına ve toprağın derinliğine bırakılmıştır.

Kolay kazancın yolu Türkiye'de hâlâ, emperyalistlere komisyonculuk yaparak bulunmaktadır. Kapkaççı bir düzenin genel yozlaşması, kültürel hayatımızı da yakından etkilemektedir. Kovboyluğa özenenlerle Amerikan sigarası tutkunları her geçen gün artarken, televizyonda ve sinemada, batının kültür değerleri ulusal değerlerin arka plana itilmesi için kullanılmaktadır.

Kısacası, bağımlı ekonomide sadece üretim değil, tüketimin biçimi de yozlaşmaktadır. Buna kültürel ve ahlaki yozlaşmayı da eklersek, bağımlılık, ekonomik çöküntüdür, yozlaşmadır, toplumsal dinamikleri heba etmektir ve hatta politik esarettir. Kelepçe ve boyunduruktan kurtulmak, emperyalizmden bağımsızlıkla mümkündür. Bütün emekçilerin acil çıkarı burada düğümlenir.

KISA...KISA...



CIA'DA TEMİZLİK

Emperyalizm çaresizlik içinde. Dünyadaki devrimci gidişi, halkların emperyalizmin boyunduruğundan kurtulma mücadelelerini durdurmak için vargücüyle çabalıyor. Muazzam bir haber alma teşkilatı kurmuş. Adı CIA. Bu teşkilat sadece haber toplamıyor. Suikastler, darbeler düzenliyor, rüşvet veriyor, adam satın alıyor. Ama emperyalizm gene de dünyadaki ileriye doğru gidişi durduramıyor. Bunun kabahatini de iyi haber alamadığı gerekçesiyle CIA'ya yüklüyor şimdi. İran olayları hakkında yeterli bilgi sağlayamadığı ileri sürülen CIA'dan birçok görevliyi temizliyor emperyalizm. Tasarruf adı arkasında gizlenen bu temizlik sonucunda 200 kişinin işlerine son verilmiş durumda.

ÇİN IMF'YE KATILMAK İSTİYOR

Emperyalizmin boyunduruğu altında, ona bağımlı bir şekilde yaşayan halklar ve ülkeler bu boyunduruktan kurtulma mücadelesi verirken, bunun için NATO'dan, CENTO'dan, IMF'den Enerji Ajansından çıkmaya çaba harcarken emperyalizmle kader ve işbirliği yapan Çin'in Maocu yöneticileri tam tersini yapıyorlar: Emperyalizmle büsbütün bütünleşmek. Son olarak Çin Başbakan yardımcısı Teng Hsiao Ping ülkesinin IMF ve Asya Kalkınma Bankasına katılmak istediğini açıkladı. Anlaşılan Çin de IMF ve Dünya Kalkınma Bankasına üye olan ülkemizin haline gelecek yakında. Tam bir ekonomik iflas, siyasette, diplomaside kültürde emperyalizme bağımlılık. Maocuların canattığı bu duruma Çin işçi sınıfı ve emekçi halkı boyun eğmeyecektir.

Sağlık Roportajı

GERÇEK,
KARS MUHABİRİ

SAĞLIK SORUNLARI ÜZERİNE KARS DEVLET HASTAHANESİ BAŞHEKİMİ İLE BİR SÖYLEŞİ



GERÇEK : Sayın doktor biz Gerçek gazetesindeniz. Sizinle sağlık sorunları konusunda bir söyleşi yapmak istiyoruz. Ulkedeki çeşitli sorunlar arasında sağlığın önemı büyük. Sizin de sorunlarınız olmalı?

— Elbette. Herkesin sorunları vardır. En büyük sorunumuz hekim yokluğu. Mesela en önemli 6 branşta doktor yok. Bunlar dahiliyeci, asabiyeci, bevliyeci, kadın doğum mütehassısı, göğüs ve röntgen mütehassısları. Aslında burada tam teşkilatlı 17 hekimlik bir kadro olmalı. Ama şimdi 4 hekim var.

GERÇEK : Peki bu konuda gerekli yerlere başvuruyor musunuz?

— Bakanlığa sürekli müracaat ediyoruz. Bize hemen doktor geleceği söylendi, ama hâlâ gelmedi. Şimdi de Mart'ta gelecek diyorlar. Şimdilik bekliyoruz ama pek umudum yok.

GERÇEK : Bu durumda hastalar ne yapıyorlar?

— Mecburen Erzurum'a gidiyorlar. Çaresiz kalan vatandaşlar bizi sorumlu tutuyorlar. Hekimler bunalım içerisinde. Kars'ta doktor olmak suç. Gece saat 11'de yemek yiyebiliyoruz ancak. Buna bile itiraz ediliyor yemek yemiyeceksin deniyor. Vatandaşla devamlı sürtüşme halindeyiz. 10 kişinin yapacağı bir işi bir kişi yapabilir mi? Branşımız olmayan konularla uğraşmak zorunda kalıyoruz. Mesela ben operatörüm, kadın doğum mütehassısının görevini yapabilir miyim? Ayrı branşlarla uğraşmamız yanlış tedavi sonuçlarıda verir.

GERÇEK : Bu konuda nasıl bir çözüm önerirsiniz?

— Vatandaşın direnmesi gerek. Esas sorumlulara gitmeli, ağlamayan çocuğa mama yok.

GERÇEK : İlaç konusunda ne gibi zorluklarınız var?

— İlaç umumi dava. Bizde olmayan ilaçları yazıyoruz hasta dışarıdan alıyor.

GERÇEK : Tedavi araçları yeterli mi?

— Hekim yok ki araçlar olsun. Hekim olursa onun branşıyla ilgili araçlarda olur. Araba konusunda sıkıntıdayız. 15-16 senelik bir land var sadece. Ayrıca ödenek yetersiz.

GERÇEK : Tam gün yasası hakkında ne düşünüyorsunuz?

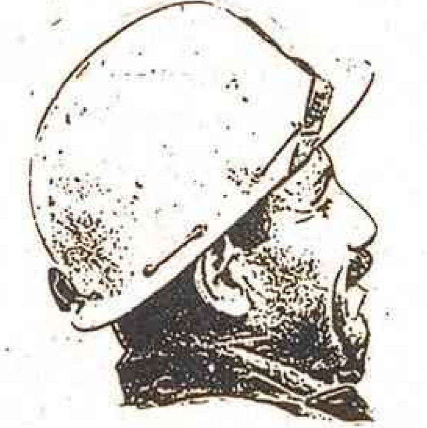
— Yasa özünden hatalı. Aynı işi yapanlar arasında ayırım yapılıyor. Hastabakıcı, kaloriferci ayrı ayrı uygulamaya tabi tutuluyor. Bunun sonucu olarak hastane personelinde bir tepki oluşuyor. Esasen, yasadan önce, doktor açığı kapatılmalı. Bugün 36 bin doktora ihtiyaç varken ancak 21 bin doktor var. Bunlarında büyük bölümü batıya yığılmış durumda. Bunu önlemek için prim usulü uygulanmalı, her hasta için prim verilmeli.

GERÇEK : Genel sağlık sigortasından bahsediliyor...

— Cok önemli. Halkın büyük bir bölümü sağlık hizmetlerinden yararlanamıyor. Bunun yanında bir tüccar fakir ilmühaberi getiriyor, buna karşı birşey yapamıyoruz.

GERÇEK : Teşekkür ederiz.

— Ben teşekkür ederim.



KARS İL SAĞLIK PERSONELİNİN MEVCUDU

PERSONEL	KADRO SAYISI	MEVCUT	İHTİYAÇ
Mütahassıs Hekim	62	9	53
Pratisyen Hekim	95	29	66
Sağlık Memuru	148	78	70
Hemşire	138	102	36
Ebe	316	305	11

Yukarıdaki tablo Kars'ın sağlık sorununun ne kadar içler acısı olduğunu çarpıcı bir şekilde gözler önüne sermektedir. Hemşire ve ebelerin mevcutlarının ihtiyaca yakın olması okuyucu şaşırtmasın. Çünkü ebe ya da hemşireler çeşitli imkansızlıklar ya da torpil yoluyla esas görev yerlerine gitmemektedirler. Doğu'nun sağlık sorunu gelmiş geçmiş tüm iktidarlar tarafından savsaklanmıştır. Bunun esas nedeni ulusal baskı ve şovenizmdir. İktirarlar, yoksulluk, işsizlik ve pahalılık ned niyle yeterince beslenemeyip, sürekli hastalıktan kurtulamayan Kars halkına öncelikle sağlık hizmetleri getireceklerine yeni yeni jandarma ve polis şubeleri açmış, bunların sayılarını arttırmakla yetinmiştir.

HASTAHANE İŞÇİLERİ: TAM GÜN YASASI TÜM İŞÇİLERE EŞİT UYGULANSIN



GERÇEK : Adınız?

— Seyrettin.

GERÇEK : Göreviniz nedir?

— Şimdi diş polikliniğinde çalışıyorum. 9 senelik bir hizmet sürem vardır. Bu 9 sene zartında devamlı hasta bakım servislerinde görevlendirildim.

GERÇEK : İdare sizleri değişik işlerde çalıştırabiliyor mu?

— Çalıştırıyor. Görev yerlerimiz idare tarafından değiştirilebiliyor. Bazan kapıcı hastabakıcı görevinide yapıyor.

GERÇEK : Burada kaç işçi çalışıyor?

— 125 civarında.

GERÇEK : Memur mu sayılıyorsunuz? İşçi mi?

— Tam bir işçi gibi çalışmamıza rağmen memur kadrosundayız.

GERÇEK : Tam gün yasası size ne gibi bir etkide bulunuyor?

— Tam gün yasası personele eşitsiz olarak uygulanıyor. Şu durumda bu yasadan servislerde olan 40 arkadaş yararlanabiliyor. Diğer arkadaşlar hasta ile bilfiil meşgul olmadıkları gerekçesi ile bu yasadan yararlanamıyorlar. Halbuki bir kaloriferci, bir kapıcı ya da bir şoför olmaksızın hastanenin çalışması mümkün değil.

GERÇEK : Bu konuyu biraz açar mısınız?

— Örnek verecek olursak, 10 sene hastabakıcılık yapan bir arkadaş, eğer yasadan bir ay önce başka bir göreve verilmişse bu yasadan yararlanamıyor. Bu durum arkadaşlar arasında büyük huzursuzluklara neden oluyor. Ben şahsen yasadan yararlanmama rağmen bu durumdan memnun değilim. Bütün arkadaşlar aşağı yukarı aynı işi yapıyoruz. Bu durum idarenin bizi istismarına da neden olabilir.



GERÇEK : Başka sorunlarınız var mı?

— En başta işçi olarak kabul edilmek istiyoruz. Bu sayede haklarımızı en iyi bir şekilde koruyabiliriz. Sendikasız olduğumuz için keyfi davranışlara maruz kalıyoruz. Kaderimiz idareye bağlı. Sürgün edildiğimizde hakkımızı savunamıyoruz. Ayrıca mesela servis arabası istiyoruz. Gece saat 10'da uzak evlerimize karda, yağmurda, çamurda gidip gelmek zorunda kalıyoruz. Servis arabası can güvenliğimiz için de gerekli.

GERÇEK : Son olarak diyeceğiniz var mı?

— Tam gün yasası tüm işçilere eşit olarak uygulanmalıdır. Bu eşitsizliğe karşı mücadele etmek istiyoruz ama bize yol gösteren yok. Devrimci Sağlık-İş'in aramıza gelip sorunlarımızla ilgilenmesini istiyoruz.

GERÇEK : Teşekkür ederiz.

— Asıl biz size teşekkür ederiz sorunlarımızla ilgilendiğiniz için.

● KARS GERÇEK MUHABİRİ HASTAHANE İŞÇİSİ KADINLARLA GÖRÜŞTÜ

«HEPİMİZ BİR ETEKLİ BİR ELLİYİZ»

Bu özlü söz çaresizliği mi belirtiyor acaba? Yoksa bir öfkeyi, kaybedecekleri birşeyleri olmayan bir sınıf üyesinin kararlılığını mı? Kararı okuyucuya bırakarak bir kadın işçiyle söyleşiye dalıyoruz.

GERÇEK : Ne iş yapıyorsunuz?

— İşçiyim, yerleri temizlerim, hastalara bakarım...

GERÇEK : İşçi statüsünde misiniz?

— Hayır memur sayılıyoruz.

GERÇEK : Burada kaç bayan işçi çalışıyor?

— 8-9 tane.

GERÇEK : Kaç senedir çalışıyorsunuz?

— 11 senedir.

GERÇEK : Elinize geçen nedir?

— 4800 lira.

GERÇEK : Kaç çocuğunuz var?

— 5 çocuğum var 0-15 yaş arası.

GERÇEK : Siz çalışırken çocuklara kim bakıyor?

— Allahın umuduna bırakıyorum. Ben yetişinceye kadar ne olurlar bilmiyorum. Hele gece vardiyasında olduğumuzda daha çok meraklanıyorum.

GERÇEK : Başka bir geliriniz var mı?

— Hayır. Beyim hasta çalışamıyor, başka kimsemiz yok.

GERÇEK : Ne kadar kira ödüyorsunuz?

— Bir oda bir aralığa 600 lira ödüyorum.

GERÇEK : Diğer arkadaşlarınız da sizinle aynı durumda mı?

— Hepimiz de aynı durumdayız. Bir etekli bir elliyiz.

GERÇEK : İş şartlarınız nasıl?

— Oturma dinlenme yok hep çalışırız. Gece saat 10'da eve gidiyorum. Ev uzak, yağmurda çamurda zor oluyor. Servis arabası yok.

GERÇEK : Sendikanız var mı?

— Hayır. Daha önce Ankara'da çalışmıştım. Sendikamız her hakkımızı savunurdu. Bize korkmamamızı, hak aramanın suç olmadığını söylerdi. Sendika olsa çok iyi olur.

Bu arada bir hemşire söze karışıyor.

— Tam gün yasasından bu işçi arkadaşlarımızın da yararlanmaları gerekirdi. Biz yararlanmamıza rağmen arkadaşlarımız yararlanamadıkları için çok üzülüyoruz. Eğer bu konuda bir girişimde bulunurlarsa kendilerini destekleriz. Yaptıkları iş bizimkinden daha ağır.

GERÇEK : Teşekkür ederiz.

TÜM PERSONELE EŞİT UYGULAMA OLAYI — KARS DEVLET HASTAHANESİ MÜDÜRÜ

GERÇEK : Tam gün yasasının sağlık personeli arasında huzursuzluk yarattığı açık. Bu konuda siz ne düşünüyorsunuz?

— Huzursuzluğun nedeni aynı işi yapan personele farklı uygulama yapılması. Hastabakıcı yasadan yararlanırken, hademe ya da kapıcı yararlanamıyor. Mesele bir hastayı kurtaran şoför yasa kapsamı dışında tutuluyor. 20 senelik Hastabakıcı 2 sene önce kapıcı görevine verildiğinde yasa kapsamı dışında kalıyor.

GERÇEK : Buradaki personelin statüsü nedir?

— Kesinleşmiş değil. Çoğu bedenen çalışıyor ama memur ve işçi ayırımı halen yapılamamıştır. Bizde Sağlık sınıfı genel idare hizmetleri ve yardımcı sağlık sınıfı mevcuttur.

GERÇEK : Personelin alımında ne gibi yol izleniyor?

— Hastabakıcı veya hademe diye alıyoruz. Ama daha sonra kişinin yeteneğine ya da gücüne göre değişik görevlere veriyoruz. Fakat Tam gün yasasındaki çelişki nedeniyle zor duruma düşüyoruz. Bir kimseyi istediğimiz göreve veremiyoruz. Bunun yanında idareciler bu durumu istismar edebilirler. Hoşlanmadığı veya aynı görüşte olmadığı kişiyi yasadan yararlanmaması için başka bir göreve verebilir.

GERÇEK : Yasa karşısında personelden ne gibi tepki geldi?

— Personelde bir soğuma var. Bunun nedeni ücret eşitsizliği. Bazıları 12-13 bin lira alıyor, bazıları ise daha ağır işleri yapmalarına karşı 4-5 bin lira alıyorlar.

Konuşmamız esnasında hasta görünümlü iki kişi geliyor. Birisi ilerliyor ve müdüre birkaç kağıt veriyor. Bunun üzerine müdür Kars Devlet Hastanesinde heyet olmadığını söylüyor. Adamlar üzgün ve çaresiz olarak etraflarına bakıyorlar. Heyete niçin girmek istediklerini soruyoruz:

— «Bu benim kardeşim, ailesi sakat olduğundan sakat maaşı almak istiyoruz. Bu durumda alamıyacağız herhalde, çünkü Erzurum'a gidecek paramız yok.»

Çaresiz bir halde dönüp gidiyorlar.

Müdür : Görüyorsunuz elimizden birşey gelmiyor.

GERÇEK : Konumuza dönersek, personel ayrımına karşı nasıl bir çözüm önerirsiniz?

— Tüm personele fark gözetilmeden yaptığı işe göre ücret ödenmeli. Çünkü hastane personelinin tümü sağlık hizmetlerinin vazgeçilmez birer unsurudurlar.

GERÇEK : Yasayı çıkaranlar yasanın sonuçlarını bilmeli değiller mi?

— Bana göre yasa hazırlayıcıları yasanın eksiksiz olarak düzenlenmesi ve mevcut aksaklıkları giderilmesini düşünmelidirler.



Gerçeğe mektup

GERÇEK GAZETESİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRLÜĞÜ,

Düzce'den yazıyorum, AP'li bir vatandaşım Gazetenizi okumaktayım. Merak ettiğim ve herkesin merak konusu olduğunu sandığım bir konu hakkında bilgi vermenizi ve açıklığa kavuşturmanızı istiyorum.

Konu şu: Türkiye'nin döviz darboğazında olduğu daima TRT'de yöneticiler tarafından açıklanıyor. Fakat yine de Televizyon da olsun radyo da olsun yabancı müzik ve filimler oynatılmakta ve yayınlarda büyük bir zamanı kaplamaktadır.

Kısaca sizden açıklamanızı istediğim bu dar boğazda yabancı filim ve müzik programlarına ödenen dövizin nereden bulunduğudur.

Bunun yanında şehrimiz çevre köyleri bir tütün anbarı durumundadır. Fakat bir tek bafra sigarası dahi bulunamamakla beraber Malboro sigarası istemediğiniz kadar bulursunuz. Bu durum nasıl olmaktadır?

Sorunlara eğilmeniz güzel birşeydir. Daha geniş halk kitlesine hitap etmenizi dilerim.

Not: Yabancı filim ve müzik programları oynatılırken bizim sanatçılarımız boş ve kahve köşelerinde işçi partilerinde zaman geçirmektedirler.

GERÇEKTEN MEKTUP

Okuyucumuz, pek çok emekçinin yakından ilgilendiği ve hatta bizzat yaşadığı bir soruna değiniyor. Döviz darboğazı Türkiye'nin ekonomik bir sıkıntısıdır ve yükünü çalışanlar çekmektedir. Kaynağında ise, ekonominin dışa bağımlı olması yatmaktadır.

Mesala, Türkiye'de demiryolu taşımacılığı ihmal edilmiş, ABD tekelleri ve petrol şirketleri yararına olarak karayolu taşımacılığına itibar edilmiştir. Bunun sonucu olarak bugün, ihracaat gelirlerimizin tamamı petrol için yeniden dışarıya gitmekte, otomobil sanayii, montaja dayandığı için dışa bağımlı kalmaktadır.

Döviz darboğazı ve ekonomik sıkıntılara rağmen tasarruf yapılmaması, en sıradan ihtiyaçlar için bile yabancılara döviz ödenmesi, ekonominin her alanında dışa bağımlılığın kaçınılmaz bir sonucudur.

Televizyon'da oynatılan filimlere verilen dövizlere gelince, bu devede kulak denecek kadar küçük kalır emperyalizme kaptırdığımız esas ulusal kaynaklarımızın yanında. Ancak halkın yararına televizyon programları düzenlenmediği de bir gerçektir.

Tütün ve sigara meselesi de ekonominin bağımlılığından kaynaklanıyor. Tütün'ün kökü Türkiye'dedir ama sigara yapımının kökü dışardadır. Vurguna ve talana düşkün olan sermayedarlar ise, kolay bir kazanç yolu olan kaçakçılığa büyük itibar gösteriyorlar. Yabancı sigaraları önümüze sürenler, aldıkları komisyonlar karşılığı emekçi halkın çıkarlarıyla pervasızca oynayabiliyorlar.

Okuyucumuz, daha geniş açıklamayı bu sayımızın eğitim köşesinde bulacaktır.

GERÇEK

BAYRAMİÇ'DE MAOCU VE FAŞİST SALDIRI

Son günlerde Bayramiç ilçesinde işçi sınıfı düşmanı Maocu ve faşistlerin saldırıları ilerici, devrimcileri sindirme hedefine yönelmiştir. 10 Şubat günü Maocu bir grup gece geç vakit Bayramiç Halk Kültür Derneğini taşlamışlardır. Bundan beş gün sonra ise MHP'li faşistler 15 Şubat gecesi üç sosyalist gence pusu kurarak saldırmışlar saldırı sırasında Celal Çalışkan yaralanarak devlet hastanesine kaldırılmış Kenan Tezel ve Güngör Yılmaz ise hafif sıyrıklar almışlardır. Sosyalist Gençlere saldıran MHP'li Mehmet Kıyı ile Tevfik Kıyı adlı faşistler polis tarafından yakalanmıştır.

BİZİM SINIF

SEYDALİ



Yamanlar Cam Sanayii Hikayesi

İŞYERI BAŞTEMSİLCİSI BİLAL ELBİN BİLDİRİYOR

1968 yılından bu tarafa bu işyerinde çalışıyorum. Önce şunu belirteyim bizim patron işçi alıp çıkarmayı ahlak edinmiş. Bu on yıllık süre içinde 300'e aşkın işçi alıp çıkarmıştır. Bunun kendisine de çok zararı dokunuyor. Ama yine de ne pahasına olursa olsun çıkarmaya devam ediyor. Fakat bundan sonra artık çıkaramayacaktır. Huylu huyundan vazgeçmez diyeceksiniz. Ne yazık ki, HÜRCAM-Ş Sendikası artık ona aman vermeyecektir. 3.2.1978 tarihinde çok susadığımız HÜRCAM-İŞ'e üye olduk. Bunu duyan işveren Hayrullah Adıyaman 13. maddeye dayanarak 15 arkadaşımızın işine son verdi. Bu arada Hürcam-İş Sendikası eğitim sekreteri Yaşar Arıkan imdadımıza yetişti. Ve toplu sözleşme görüşmelerine başladı. Bir görüşmede tüm toplu sözleşme maddelerini gözden geçirerek işverenin nabzını yokladı. Fakat işveren bugünün koşulları altında çok gülünç şeyler getirince Yaşar Arıkan bu durum karşısında anlaşmamız mümkün değil deyip sözleşmeyi kapatıp bölge çalışmaya. Bunu mütakip uzlaştırma kuruluna gider ve Uzlaştırma kurulunda da anlaşma yapılamaz. Grev oylamasına gidilir. Grev oylaması sonuçlanır ve 22.8.1978 tarihinde greve gidilir. Grev esnasında grevci işçiler kurşun yağmuruna tutulur. Ve yılmadan grevi sürdüren Cam işçileri 13.12.1978 tarihinde toplu sözleşme imzalanmasıyla işbaşı yaparlar. Toplu sözleşmeyi okuyan sendikasız işçiler artık kimin yanında olunacağını anlarlar. Ve 12 arkadaşımız daha topluca sendikaya üye olurlar. Bunu duyan Yamanlar işvereni çılgına döner. Ve ne yapacağını şaşırınca muhasebe bölümünde çalışan arkadaşımız ve üyemiz Dursali Arda'yı suçlamaya kalkışır. 17 Maddeye göre tuzak kurulur. Arkadaşımızı yıllık izine gönderir. Arkasından aynı gün çıkışını verdiğini izin dönüşünde 21.2.1979 tarihinde arkadaşa söyler ve işe almaz. Bu durumu duyan temsilciler, patronla müzakerelere girerler. Temsilciler izinli arkadaşın işine son verilemeyeciğini ve bu arkadaşa ancak disiplin kurulunca ceza verilebileceğini söylerler.

Bu sözleri duyan işveren Hayrullah Yaman bu konuda tartışacak hiçbir konu olmadığını temsilci ve sendikayı tanımadığını söyler. Temsilciler de bu konunun ve sözlerin işverene pahalıya malolacağını kendisine hatırlatırlar. Gerekli işlemler yapılacaktır.

Artık işçiler bilinçli işveren onları top yumruk gibi bir gün karşısında bulacaktır.

Eski günlerin çok gerilerde kaldığını öğrenecektir.

Yaşasın işçilerin birlik ve Dayanışması,

Yaşasın DİSK,

Yaşasın Hürcam-İş sendikası.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN



KARS BELEDİYE İŞÇİLERİ

Ücretimiz Az, İşimiz Ağır



GERÇEK : Adınız?

— Binali.

GERÇEK : İşiniz?

— Temizlik işçisiyim.

GERÇEK : Kaç senedir çalışıyorsunuz?

— 10 senedir çalışıyorum.

GERÇEK : Ne kadar ücret alıyorsunuz?

— 4-5 bin arası ücret alıyorum. Brüt olarak 10 bin lira civarında ücretimiz olmasına rağmen kesintiler sonucu elimize ancak bu kadar para geçiyor.

GERÇEK : Bu para geçiminize yetiyor mu?

— Hayır. Gecekonduda oturuyorum, bakmakla yükümlü olduğum 8 nüfusum var. Bunların tek geçim kaynağı işte elimde gördüğünüz şu kürek. Eğer hasta olursam ya da iş kazasına uğrarsam hepsi aç kalır.

GERÇEK : İş yerinde hangi sendika var, Sözleşmeden memnun musunuz?

— DİSK'e bağlı GENEL-İŞ SENDIKASI var. Sözleşmeden memnun olsak ne çıkar. Bugün 100 TL. zam alsak tüketim maddelerine yapılacak olan bir zamla aldığımız zammın iki mislini bizden geri alacaklar, yalnız memnun olduğumuz sözleşmenin tek maddesi haftalık çalışma saatlerinin 40 saat'e indirilmesidir.

GERÇEK : Sözleşmeden elde ettiğiniz hakların tamamı aldınız mı?

— Biz Temizlik işlerinde Haftalık 40 saatlik çalışmayı 4 ay sonra ancak uygulatabildik, ESO'da ise sözleşmeden ancak 10 ay sonra uygulatabildik ve diğer haklarımızı da bir sürü zorluklardan sonra alabildik. Yani açıkçası işveren bizlere daha çok iş yaptırıp daha az para vermek istiyor, biz işçilerde toplu sözleşmeden elde ettiğimiz haklarımızın hiç birinden zerre kadar vaz geçmiyeceğimizi vermiş olduğumuz mücadeleyle işverene ispatladık.

GERÇEK : Binali arkadaş bizden yazmamızı istediğiniz başka bir isteğiniz, sorununuz var mı?

— Teşekkür ederim elbet şimdi dertlerimizi ve sorunlarımızın tamamını yazmaya veya yazdırmaya kalkarsak buna bir gazeta sütunu yetmez, çünkü bizim sorunlarımıza kocaman bir kitap yazmak lazım gelir, sağolun.

GERÇEK : Sizde sağolun.

HAKLARINI İSTEDİLER, İŞTEN KOVULDULAR

RAMAZAN CERİT

İl İmar Müdürlüğüne ait Aydın-Ilıcabaşı semtinde yapılmakta olan Sosyal konutlarda çalışan işçiler, işveren tarafından yapılan haksız uygulama sonucu işten çıkarıldılar.

Sosyal konutların yapımında çalıştırılmak üzere işveren MUSTAFA UYGUR tarafından Ankara'dan getirilen. Mustafa Doğan, Haydar Çakmak, Hüseyin Çakmak, İsmail Karakaş, Mehmet Güngörmüş ve Rıza Ardıç isimli işçiler işverenin sigorta işlemlerini kasıtlı olarak yapmadığı ve hakları olan yevmiyelerini tam olarak vermediği gerekçesi ile işveren hakkında her türlü yasal yola başvuracaklarını belirtmişlerdir.

250 ila 350 lira yevmiyelerle çalıştırılmak üzere Aydın'a getirildiklerini söyleyen işçi Mustafa Doğan, yevmiyelerimizin uydurma nedenlerden dolayı yüz lirasının kesildiğini alacakları olan paralarıda alamadıklarını söyleyerek, «Bizleri sigortalı olarak çalıştırmak üzere getirdiler. Çalıştığımız sürece pirimlerimizi ödememişler. Bu durumu kendilerine anlattığımızda bizleri tehdit ettiler ve dört arkadaşımızı da ayrı ayrı dövdüler.»

Sigortasız olarak işveren tarafından çalıştırıldıklarını çalışma müdürlüğüne bildirdiklerini söyleyen işçiler Çalışma Müdürlüğünün ikazına rağmen işverenin tutumunda bir değişme olmadığını da belirtmişlerdir.

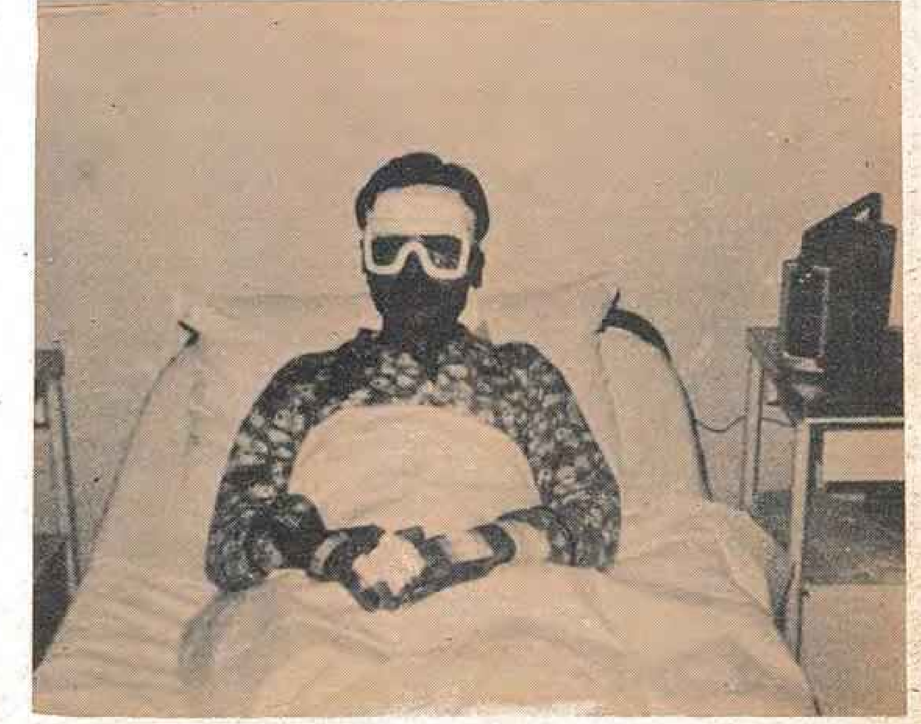
İşverenin, çıkarılan işçilerin yerine kendi akrabalarını işe aldığını belirten işçiler, kendilerini açlığa itenler hakkında davacı olacaklarını bir kez daha belirtmişlerdir.

İşçiler Aydınlı SGB üyesi arkadaşlardan çok büyük güç aldıklarını, tüm sorunlarıyla yakından ilgilenen SGB üyelerinin bu yakınlıklarından dolayı duygulandıklarını ve yardımlarını unutmayacaklarını söylemişlerdir.

SGB Aydın temsilciliği basına yaptığı açıklamada, haksız yere işten atılan ve ücretleri dahi ödenmeyen, dövülen, tehdit edilen bu işçi arkadaşların haklarını almaları için her türlü yardımı ve yakınlığı göstereceklerini belirttikten sonra,işverenin ve çalışma müdürlüğünün tutumunu kınadıklarını, işçilerin haklarını arayacaklarını belirtmişlerdir.

F. Alman Burjuvazisinin Modern Sömürü Yolu: Akort İş

Bütün sınıf kardeşleri gibi F. Alman burjuvazisinin de tek dürtüsü, kâr, daha çok kâr. Burjuva demokratik hakların izafi olarak oldukça yerleştiği ve işçi sınıfının 35 saatlik iş haftası için mücadelesinin yükseldiği F. Almanya'da, emperyalist burjuvazi nisbi artı değer sömürüsünü arttırmak için daha «modern» metodlar buluyor. Bunlardan birisi de akort iş. Bizdeki parça başı işe benziyor. Akort iş, iş gücünün daha çok yıpranmasını ve iş «kazalarını» da beraberinde getiriyor. İşte bu kazalardan birisi de Abuzer Ortaç adlı Türkiye'li bir işçi kardeşimizin başına geliyor. Olayın aslını kendisinden dinleyelim.



GERÇEK : Geçmiş olsun Abuzer kardeş. Seninle biraz dertleşelim istersen.

— Hoş geldin abi, çok iyi olur.

GERÇEK : Önce doğum yerini ve doğum tarihini sorayım.

— Mardin'in Nusaybin kazası, 1958 doğumluyum.

GERÇEK : Kaza ne zaman oldu?

— 17.1.1979 günü saat 22'ye doğru.

GERÇEK : Hangi firmada çalışıyorsun?

— Bir döküm fabrikasında. İsmi Zimmer-Guss.

GERÇEK : Kaç kişi çalışıyor bu firmada?

— 250 kadar. 35 kişiye yakını da Türkiye'den.

GERÇEK : Sendikalı mısın?

— Evet. Alman Sendikalar Birliği (DGB)ye bağlı IG-Metall sendikasına üyeyim.

GERÇEK : Kaza nasıl oldu, kısaca anlatır mısın?

— Ben fırında çalışıyorum. Erimiş sıvı metali kepçeyle başka bir fırına aktarmam gerekiyordu. Metal kepçeye yapışmasın diye, kepçeyi önce ıslak bir küle batırmamız gerekiyor. Ben de öyle yaptım. Fakat küllü kepçeyi sıvı metalin içine sokunca aniden bir patlama oldu. Sonrasını hatırlamıyorum. Gözümü hastanede açtım.

GERÇEK : Peki kaza niye oldu?

— Patlama kepçe ıslak olduğu için oldu. Küllü kepçeyi sıvı metale batırmadan önce kurutmamız gerekiyor. Ben kepçeyi kurutmayı unuttum.

GERÇEK : Esas sebep bu mu?

— Hayır. Fabrikada iş üç vardiya. Ben saat 14-22 arası çalışıyordum. Kaza, işin bitimine yakın oldu. Akort çalıştığımızdan, verilen işi, yani akordu 8 saat içinde doldurmamız gerekiyor. Bu nedenle nefes alacak vakit dahi bulamıyoruz. Özellikle işin bitimine yakın yorgunluktan ve işin monotonluğundan dolayı dikkatimiz dağılıyor. Bu tür kazalar sık sık oluyor. Anlıyacağın asıl sebep işverenin doymak bilmez kâr hırsı ve işin akord oluşu.

GERÇEK : Bu tür kazaların önlenmesi için ne yapılması gerektiğini düşünüyorsun?

— İş yerinde güvenlik tedbirlerinin daha çok arttırılması ve akord işin kaldırılması gerekli. Ayrıca DGB'nin bu yılki toplu sözleşmelerde öne sürdüğü 35 saatlik iş haftası mutlaka gerçekleşmeli. Böylece hem işsizlik daha da azaltılmış olur, hem de işçi dah açok dinlenme fırsatı elde eder. Bu tür tedbirler muhakkak ki sömürüyü ortadan kaldırmaz. Gerek sınıfımızın gerçek kurtuluşu, gerekse sömürünün ortadan kalkması ancak sosyalizmde mümkündür.. Fakat bugünden de yapacağımız çok şeyler var.

GERÇEK : Hangi gazeteleri okuyorsun?

— Kitle ve Gerçek gazetelerini okuyorum.

GERÇEK : Gazeteleri nasıl buluyorsun?

— Türkiye işçi sınıfının ve halkımızın kurtuluşu için en doğru siyaseti bu gazetlerin savunduğuna inanıyorum.

GERÇEK : Sana yeniden geçmiş olsun der, röportaj için teşekkür ederim.

Gelibolu Belediye Grevi 7. Ayında

Turgut Haskan bildiriyor

Gelibolu belediyesinde çalışmakta olan DISK Genel-İş sendikasına bağlı işçilerin sürdürmekte oldukları grev yedinci ayındadır.

İşçilerin toplu sözleşme ile kazanılmış haklarının (25'er bin TL.) mahkeme tarafından ödenmesine karar verilmiştir.

Gerçek bu aşamada grevci işçilerle görüştü:

GERÇEK : Grev sırasında ne gibi güçlüklerle karşılaştınız?

İŞÇİLER : Grevi kırma girişimlerinin her çeşidini bizlere uyguladılar. Mahkeme kararları çıkardılar, özel ailevî baskılar, tehditler, saldırılarla karşılaştık.

GERÇEK : Greve kaç kişi katıldınız. Bugün grevi kaç kişi ile sürdürüyorsunuz?

İŞÇİLER : 40 kişi greve katıldık. İçimizden 3 kişi son zamanlarda para ile kandırıldı, şu anda 37 kişi greve devam etmekteyiz.

GERÇEK : Ayrılanlar işe döndüler mi?

İŞÇİLER : Aramızdan kandırılarak ayrılan işçiler işe dönemediler, satıldıkları için, boş geziyorlar.

GERÇEK : Grev başladığında sendikadan ayrılan oldu mu?

İŞÇİLER : Greve çıktığımızda 11 kişi sendikadan ayrıldı ve işe devam ettiler.

GERÇEK : Sendika bu işçilere ne tepki gösterdi?

İŞÇİLER : Birer yıl üyelikten ihraç edildiler.

GERÇEK : Grevin size ne gibi katkıları oldu?

İŞÇİLER : Dostumuzu düşmanımızı tanıdık. Gücümüzü gördük, kendimize ve sendikamıza güvenimiz pekişti. Bölgedeki diğer sendikalar, dernekler, devrimci demokratik güçlerin geniş desteğini kazandık. Çok şeyler öğrendik

GERÇEĞİN DİLİ

FAŞİST YAKALAMAKLA FAŞİZM ÖNLENEMEZ

1974 Kısmi senato seçimlerinde bir açık hava mitinginde Ecevit, cinayet işliyen faşistler için «bunlar bir Samsun sigarasına kandırılan zavallı gençlerdir» diyordu ve saldırıların asıl kaynağının üzerine gidilmesi lazım geldiğine işaret ediyordu.

Ama hükümet olduktan sonra, faşist örgütlenmelerin üzerine gidip asıl elebaşıları kanun önüne çıkaracak yerde, Samsun sigarasına kandırılmış faşist cinayet aletlerini yakalıyor, o da devede kulak.

Herkes bilir ki, faşizm üç beş kandırılmış çocuğun işi değildir. Faşistler her şeyden önce örgütlü bir harekettirler, gizli ve açık, pek çok faşist örgüt Türkiye'de faaliyet göstermektedir. Bunların elebaşıları meclistedir. Hatta MC dönemlerinde hükümettedir.

Hükümet tek tek katil yakalamakla vakit geçiriyor. Böylece halkı inandırabileceğini sanıyor ama esasında kendini aldatıyor. Çünkü artık bu 17 yaş suçluklarını kandıracak Samsun sigarası piyasada yoktur. Bunlar daha önemli «hediyelerle» kandırılmaktadırlar. Kandıranlar da oldukça «önemli» insanlar olmalıdırlar.

Hükümet faşist yakalamakla faşistleri tüketemiyeceğini bilmelidir. Çünkü bunları sömürü düzeni üretmektedir. Böyle kaldıkça faşist elebaşılar, tetik çekecek hevesli parmak bulmakta zorluk çekmezler.

Necdet Bulut'un, Doğan Öz'ün katilleri 10 yıl, 20 yıl ceza yiyecekler ve esas faşist elebaşıları aklanacak öyle mi?

Tarihin faşistler hakkında böylesine yumuşak hükümler verdiği görülmemiştir. Sivrisinekleri kovalamak yerine bataklığı kurutmanın en kestirme ve etkili yol olduğunu bilmiyenler, bir gün kendileri de sıtmaya yakalandıklarını görebilirler ve o zaman biraz da geç kalmış olurlar.

Katiller iz veriyor ve bu iz cesaretle sürülmelidir.

ÇERKEZKÖY'DE PROFİLO İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ BAŞARIYA ULAŞACAKTIR

Çerkezköy'de kurulu bulunan Profilo fabrikasında çalışan 3 bin işçinin vermiş olduğu sendikal mücadele adım adım başarıya ulaşmaktadır. Türk-İş'e bağlı sarı Metal-İş Sendikasının geçtiğimiz dönem işverenle anlaşarak yetkiyi aldığı Profilo fabrikasında işçiler uzun ve sabırlı mücadeleleri sonucunda DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası saflarında kenetlendiler. İşveren Jak Kamhi'nin çeşitli oyunlar için birkaç şirket adı altında kurulan fabrikada PEMKO işyerinde işçilerin sarı gangester sendikaya karşı verdiği mücadele semeresini verdi. PEMKO işyerinde toplu sözleşme yetkisini DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası aldı.

İşveren ile faşist Metal-İş yöneticilerinin mevcut toplu iş sözleşmesini bir yıl uzatma çabalarını duyan PEK işyeri (Profilo Elektrikli Aletler) işçileri üç ay önce direnişe geçerek işvereni protokol görüşmelerine ve PEMKO'da yapılacak sözleşmenin aynen PEK işyerinde de uygulanmasına evet dedirttiler.

Şimdi yiğit Profilo işçilerinin Çerkezköy'deki mücadelesi sürüyor. Maden-İş Sendikası işyeri temsilcileri ile işveren temsilcileri toplu sözleşme masasına oturdular. 26 ve 27 Şubat tarihlerinde yapılan görüşmeler uyuşmazlıkla sonuçlandı. Toplu sözleşme görüşmelerine Profilo'dan şu işyeri temsilcileri katıldı. Mustafa Can, Mahmut Ünal, Hüseyin Güre, Nail Oğuz, Aziz Kök, Seyfettin Alkan, Yıldırım Sofuoğlu, Ramazan Kulakçı, Adem Sabancı, Zekeriya Top, Haydar Onay Sendikanın kararlı tutumu ile Evlenme yardımının 3500, doğum yardımının 2500 yemek parasının günlük 40, Askerlik yardımının bir maaş tutarı ve ölüm yardımının 2000 lira olması kararlaştırıldı. Ancak işveren toplu sözleşmenin esas önemli bölümündeki maddelere geçilince diretmeye başladı.

Sendika kıdem tazminatının yıllık 45 güne çıkarılmasını isterken patron 30 günde diretiyor. Sendika, yıllık kanuni izinlere her yıl için 5'er gün ilave isterken işveren kanunda yazılı olan izinlere 3'er gün ilave yeter diyor. Sendika ücret zammında saatte birinci yıl için 20, ikinci yıl için 20 lira talep ederken işveren bu rakkama hiçbir şekilde yanaşmayacağını belirtiyor. Sendikanın istediği ve uyuşmazlığa düşülen diğer maddeler ise şöyle: Ücretli izinler için birinci yıl 1250 ikinci yıl için 1350 ikramiye sendikanın istediği yılda 5 maaş, Yakacak için yılda 7.000 Bayram ikramiyesi yılda 3000 TL. Yıllık izin ikramiyesi 500 TL. İşveren bayram, yakacak ve izin ikramiyeleri toplam 10 bin lirada diretiyor. Bu rakam ise sendikanın talebine 5000 TL. düşük bulunuyor. Gerek sendika gerekse baştemsilci ve temsilcisi ile tüm profilo işçileri Çerkezköy'de kenetli ve bu haklarını söke söke alacaklarını biliyorlar. Ayrıca Profilo işçilerinin bu mücadelesini, Narin Gümüşsuyu, Jakarteks ve Akip işçilerinin de sonuna kadar desteklediklerinin bilincindeler. Zafer Profilo işçilerinin olacaktır.

Gerçek

sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST
Baskı: Tekışık Mat. — Baskı Tarihi: ?Mart 1979